

Els treballs de protecció i recuperació de les construccions de pedra seca rebran més ajudes de la Generalitat

Investigadors i arquitectes de la URV desenvolupen un mètode de captura massiva de dades que permet modelar-les a fi de «reconstruir-les, mantindre-les i reparar-les»

2

La investigadora Cèlia Mallafrè prenent mides d'una construcció de pedra en sec | ACN

Els treballs de catalogació així com de conservació, manteniment i recuperació de construccions de pedra seca al País Valencià poden optar a les [subvencions](#) convocades per la Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana. La línia pressupostària és de 400.000 euros (100.000 euros més que l'any passat), que es destinen a la catalogació d'aquesta arquitectura tradicional (160.000 euros) i a treballs de restauració i conservació preventiva que servisquen per mantindre-les (240.000 euros).

Les construccions de pedra seca les han usades agricultors i ramaders de tota la conca del Mediterrani des del segle XII fins a la primera meitat del segle XX. Servien per resguardar-se del mal temps, formar bancals i recollir l'aigua de pluja. Amb el despoblament rural, moltes d'aquestes construccions característiques del paisatge agrícola han desaparegut malgrat el seu valor històric i per a l'ecosistema.

Un mètode de captura massiva de dades permet modelar les construccions de pedra seca

La tècnica de construcció és patrimoni cultural immaterial de la humanitat, però no hi ha «manuals» sobre com fer-les i quasi no es pot recórrer a les generacions més antigues de margers. Per això, investigadors i arquitectes de la Universitat Rovira i Virgili (URV) de Tarragona interessats a preservar el patrimoni rural de pedra seca –cabanes, marges, cisternes- han desenvolupat un mètode per crear models en tres dimensions de les construccions de pedra seca. L'objectiu no és només mantindre les construccions sinó «tenir un bon registre» i catalogar les característiques que tenen «per reconstruir-les, mantenir-les i reparar-les».

El sistema, que es va presentar a principis de març, es basa en la captura massiva de dades que permeten configurar «una malla», que serveix de model a escala i amb textura real, per analitzar com estan fetes. El mètode s'ha provat amb dues construccions, «amb cert grau de complexitat executiva per les dimensions i la posició», i molt habituals a les Terres de l'Ebre, a la vall del riu.

Fins ara les mides es prenien a mà, mitjançant fotografies, i després s'elaborava una planta semblant. La nova metodologia utilitza la fotogrametria digital. Una càmera obté imatges de la construcció per dins i per fora, es processen, i les dades descriuen cada construcció en un núvol de punts de tres dimensions, entre 600.000 i 3,5 milions en els casos analitzats. Els punts configuren «una malla, de model a escala i amb textura real, per analitzar les construccions».